

نکته آخر این که، ممکن است مجازات مجرمان در این زمینه، در نهایت به همین موارد محدود نشود و مطابق قانون، اگر دادگاه تشخیص دهد که این مجازات کافی نیست، می‌تواند مجازات‌های دیگری را به عنوان مجازات تکمیلی در نظر بگیرد. هرچند اگر مجرم اظهار ندامت کند یا وضعیت شخصی او به گونه‌ای باشد که اعمال مجازات؛ زندگی، کار، آبرو و... او را به خطر بیندازد، دادگاه می‌تواند با هدف اصلاح او، مجازات را تعلیق یا از مجازات‌های جایگزین دیگری استفاده کند.

رسالت خانواده‌ها و دست اندرکاران فرهنگی

هر فردی در حوزه مسائل تربیتی به طور طبیعی چهار محیط را تجربه می‌کند: اولین و مهم‌ترین محیط کانون خانواده است که در شکل‌گیری شخصیت فرد نقش بسزایی دارد. در این رابطه، کم کردن فاصله بین نسلی در میان اولیاء و فرزندان، پرکردن اوقات فراغت فرزندان در محیط‌های داخل و خارج از خانه و ایجاد فرصت‌های بیشتر با هم بودن و همنشینی توصیه می‌گردد. دوم محیط مدرسه و دبیرستان و تأثیرپذیری از اولیاء و مربیان و به ویژه همکلاسی‌ها و دوستانی است که اگر مورد نظارت خانواده‌ها واقع نشوند، چه بسا اثرات تربیتی آن‌ها را خنثی خواهد کرد. سوم محیط دانشگاه و مراکز آموزش عالی است که مقارن با دوران پرشور جوانی است. چهارم محیط جامعه و فضای جدا از خانواده است که سرنوشت آینده را رقم می‌زند. بدیهی است هر دوره شرایط و اقتضائات خاصی را می‌طلبد که شایسته است مورد غفلت واقع نشوند.

رسالت اصلی مسئولان فرهنگی از مدرسه تا دانشگاه، ایمن‌سازی جوانان و نوجوانان (از طریق ایجاد خودآگاهی و خودبآوری) در برابر هجوم بیگانگان و افزایش قدرت مقاومت آن‌ها با برنامه ریزی‌های هماهنگ و درازمدت، فرهنگ‌سازی دینی، گسترش شناخت معارف الهی و تئومند ساختن باورهای اصیل مذهبی در جامعه است.

به دیگر سخن، نوجوانان باید به گونه‌ای تربیت شوند که آگاهانه و با اختیار کامل از آلودگی و گناه بپرهیزند. لہذا جدا از محدودیت آفرینی در استفاده از فضای مجازی، اثربخش‌ترین راه ایمن‌سازی،

پیاده سازی برنامه‌های فرهنگی ژرف و متناسب با شرایط روز است. اگر محدودیت آفرینی در استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی، بدون بدل‌سازی و جایگزینی برنامه‌های سازنده و مورد علاقه جوانان باشد، به نتیجه نخواهد رسید و آن‌ها به انحرافات و مشکلات دیگری دچار خواهند شد. بنابراین، علی‌رغم ناگزیری مسئولین ذی ربط به ایجاد انسداد و عدم دسترسی و فیلترینگ این شبکه‌ها، آن چه اصولی‌تر از جرم‌انگاری در این حوزه‌ها به نظر می‌رسد، ارائه ی راهکارهای فرهنگی است.

برگزاری گارگاه‌های آموزشی در فرهنگ‌سراهای شهرداری‌ها و آمفی‌تئاترهای مراکز آموزش رسمی توسط حقوقدان‌ها، کارشناسان علوم ارتباطات و جامعه‌شناسان هم نقش بسزایی در مهار جرائم این چنینی دارد و مصداق بارز پیشگیری بهتر از درمان است.

به علاوه با جانشین‌سازی فعالیت‌هایی مانند برگزاری مسابقات و جشنواره‌ها و تشکیل اردوهای جمعی به عنوان بستر انس و آشنایی می‌توان تا اندازه‌ای از پیامدهای منفی ارتباطات در محیط‌های مجازی پیش‌گیری کرد. از جمله موارد دیگری که می‌توان برشمرد این‌هاست: ۱) تهیه فیلم‌ها، و نمآهنگ‌های هشدار دهنده با موضوع‌های متناسب با تعلیم و تربیت اسلامی به‌ویژه سریال‌های جذاب. ۲) ارائه توصیه‌های مناسب از زبان بازیگران، هنرمندان و ورزشکاران از طریق رسانه‌های دیداری و شنیداری. ۳) توسعه ی کمی و کیفی محصولات دیجیتالی همراه با حضور فعال‌تر در فضای مجازی و تدارک لوازم الکترونیکی مجاز و

جمع‌بندی و توصیه های ضروری:

برای مقابله با معضلات حوزه های اشاره شده، در کنار برخورد های قانونی که ضامن سلامتی هر اجتماعی است، فرهنگ سازی بهترین راهکار است. اما از آن‌جا که مسائل فرهنگی فرایندی است که باید با ابزارهایی از جنس خودش با آن مقابله کرد، علاوه بر نظارت جدی‌تر خانواده ها، بهره گیری از ظرفیت های مثبت پدیده های نوین باید متناسب با فرهنگ داخلی به استخدام گرفته شود و از کارشناسان گوناگون در بومی سازی آن بهره گیری شود تا بدل ملی آن با روشهای جذاب به جوانان عرضه گردد.

از طرف دیگر، از آنجایی که انسان موجودی اجتماعی است و احتیاجات مادی و معنوی خویش را باید در پرتو تعامل مثبت با دیگران بر آورده کند، لہذا هر یک از شهروندان باید خود را مسئول بدانند تا فرهنگ عمومی شامل آداب و رسوم، اخلاقیات عرفی در معاشرت های محیط های مجازی خدشه دار نشود.

از این منظر، گرچه بهره گیری از ظرفیت های این محیط، نام مجازی گرفته ولی رفتار ناصواب در این فضا بطور مستقیم بر زندگی واقعی روزمره تأثیر گذار است. از جمله مسائلی که به لحاظ عدم حضور فیزیکی مخاطب، شدت مورد خدشه واقع می شود حیاء و شرمساری است، که در فرهنگ ملی و دینی ما یکی از خصلت های نیکوی اجتماعی است. پدیده ای که در روابط اجتماعی واقعی در دیدار، گفتار، شنیدار، پندار، کردار و پوشش جلوه گری دارد و در روابط اجتماعی ضامن منافع افراد در رفتار متعامل است.

بنابراین از آنجاییکه از آثار وضعی زوال خردورزی و اخلاق در هر فضایی اعم از مجازی و غیره، دامن گیر همه اعضای جامعه می شود، بمنظور جلوگیری از آثار سوء رفتار های ناهنجار و مهار بازخورد متقابل آن توصیه می شود:

۱) حقوق فردی و اجتماعی کاربران به مانند برخورد های چهره به چهره در نظر گرفته شود. ۲) حجب و حیا که مورد تأکید آموزه های دینی است، رعایت شود. ۳) هنگام مواجه شدن با مخاطب در انتشار تصاویر و مسائل شخصی و خانوادگی که در معرض دید دیگران قرار می گیرد، دقت و مراقبت شود.

زیرا برخی کلاهبرداری های اینترنتی ناشی از کسب اطلاعات به روشهای بسیار ساده و سوء استفاده از عکس ها و اسرار شخصی نمونه هایی از این موضوع می باشد. بنابراین افراد بایستی نسبت به صیانت از حریم خصوصی خود همت نمایند، بسیاری افراد بدون رعایت مسائل امنیتی، خصوصی ترین اطلاعات خود را بر روی سیستم رایانه ای و تلفن همراه ذخیره می کنند و به نوعی دست بزهکار سایبری را در معرض به حریم خصوصی باز می گذارند و بدین طریق با همین سادگی خود را در معرض قربانی شدن مطامع صیادان قرار می دهند. بنابراین با کمی عقلانیت و اجتناب از برخی بی احتیاطی های، می توان در فضای مجازی نیز از اطلاعات شخصی و حریم خصوصی خود محافظت نمائیم تا مجبور نباشیم به دنبال مجرم بگردیم. ۴) از تهدید حریم خصوصی سایرین، پرهیز شود. ۵) همانطوریکه همنشینی در محیط واقعی با هر کسی نیاز به مراقبت دارد، اینکه در اتاق‌های گفت‌وگو و عضویت در گروه‌های شبکه‌های اجتماعی با چه کسانی روبرو هستیم نیز، دارای اهمیت خاصی می باشد.

جامعه سالم چه تعریفی دارد؟

- جامعه ای که همه اجزای آن در جای واقعی خود قرار گرفته باشند.
- جامعه ای که نگاه عمومی در آن تبعیت از قانون باشد.
- جامعه ای که اکثریت مردم به قانون احترام گذاشته و دستگاه های دولتی نیز به نحو مطلوب بر اجرای قانون نظارت داشته باشند بطور کلی تبعیت از قانون، احترام و نظارت عمومی بر آن به صورت فرهنگ عمومی و نهادینه شده باشد.

مجموعه حقوق گام به گام (۱):

کارکرد فرهنگ حقوقی در جامعه امروزی

- ۱) عملکرد دو گانه "شبکه‌های اجتماعی"
- ۲) چگونگی بر خورد با جرائم در "فضای مجازی"
- ۳) "حقوق شهروندی" در آینه قوانین جاری
- ۴) فرهنگ و کالت در تعاملات روزمره
- ۵) چگونگی و کالت در مراجع دادگستری
- ۶) فرهنگ و حقوق آپارتمان نشینی
- ۷) فرهنگ و حقوق شهری و شهر نشینی
- ۸) "فرهنگ داوری" جایگزینی مناسب برای دادرسی
- ۹) فرهنگ بهره گیری از فناوری اطلاعات در قوه قضائیه
- ۱۰) فرهنگ مراجعه به محاکم دادگستری و مراجع قضایی

امروزه شبکه های اجتماعی، به مدد ارائه ی شیوه‌های نوین ارتباطی، می‌توانند به عنوان یک فرصت تلقی شوند، مانند امکان ارتباط صوتی و تصویری از راه دور و رایگان، و از سوی دیگر با ترویج و تقویت فرهنگ اباحیگری و باورهای افراط‌گونه در بعضی از حوزه های اخلاقی به صورت تهدیدی برای خانواده‌ها در آیند.

به طوری که نه تنها گوشه گیری از یکدیگر و گریز از تعاملات اجتماعی را به دنبال داشته، بلکه این روند در مسیری در حال شکل گیری است که همواره ارتباطات چهره به چهره و کلامی را کاهش می دهد.

بنابراین لازم است ضمن بیان ابعاد آن، هشدارهایی برای آن دسته از کاربرانی ارائه شود که با به اشتراک گذاشتن عکس های خانوادگی و در نتیجه باز نمودن پنجره زندگی خصوصی خود به روی دیگران، در واقع راه را بر سوء استفاده افراد بیگانه هموار می‌نمایند.

با مراجعه به سایت WWW.FARHANGIONLINE.IR به پاسخ سوالات حقوقی خود دست یابید.

عملکرد دو گانه شبکه های اجتماعی

توجه: معاونت فرهنگی